ODEŠLA SESTRA JIŘINA JURÁSKOVÁ

23. května t.r. se v úctyhodném věku 95 let uzavřel děj plodného života sestry Jiřiny Juráskové, dlouholeté náčelnice T.J. Sokol v Hodoníně a Sokolské župy Slovácké.

Začínal 7. ledna r. 1926 ve Šlapanicích, kde už v dětství projevovala rysy svojí budoucí obdivuhodné činorodosti. Od r.1933 pokračoval v jejím novém domově Čelechovicích na Hané. Jako sedmiletá se stala žákyní místní sokolské organizace, s čímž uvědoměle přijímala Tyršovy a Fügnerovy ideje jak ve smyslu formování fyzické i duševní kondice tak uplatňování morálních zásad ve vztazích k lidem.

Z hodnot jimi vyznávanými přebírala též vřelé vlastenecké cítění. V jejím nitru jej výrazně umocnil úchvatný dojem z průběhu X. všesokolského sletu v Praze na Strahově r. 1950, konaného v atmosféře bezprostředního ohrožení Československa agresivním sousedem - hitlerovským Německem, při němž poprvé osobně účinkovala mezi cvičící mládeží. Masová demonstrace pevného odhodlaní neústupně hájit nedotknutelnost našeho území dodala občanům mocnou vzpruhu z pocitu nejistot.

V Čelechovickém prostředí prožívala rušné období tohoroční zářijové krize vrcholící všeobecnou mobilizací, pochmurné dny a měsíce po mnichovském diktátu i násilnou okupaci zbytku českých zemí vojenskými silami nacistické Třetí říše, nastolující jednu z nejzběsilejších teroristických ér v historii. Přes stupňující se oklešťování sokolské působnosti navštěvovala vytrvale cvičební hodiny základní tělesné výchovy, povolené pouze v tělocvičnách sokoloven, až do zastavení legální činnosti České obce sokolské 14. dubna r. 2941. Neblahou realitu citlivě vnímala.

Po osvobození r. 1945 se ihned nadšeně zapojila do reaktivizace tamní jednoty, tehdy již jako dospělá cvičitelka věnující maximální pozornost přípravě toužebně očekávaného XI. všesokolského sletu r. 1948, odkud zazněl mohutný hlas vyslovující věrnost principům demokracie, bytostně spjatým s duchem Sokola. Soustavné pěstování tělovýchovy neopustila ani v čase, kdy ČOS byla odkázána znovu, tentokrát k více než čtyřicetileté odmlce.

Bydlištěm nakonec definitivně zakotvila v Hodoníně - rodišti presidenta Osvoboditele br.T.G.Masaryka, kam své iniciativy s nemenší intenzitou přenesla.

Rehabilitaci a obnovu ČOS r. 1990, která vzešla ze sametové revoluce, chápala jako výzvu k neodkladné pomoci zdejší promptně oživené hodonínské jednotě. Odpovědně se zhostila svěřených úkolů tělovýchovných stejně jako provozních nebo pořadatelských, včetně regionálních příprav na župní či všesokolské slety i lokální akce, především akademie důstojně připomínající významná sokolská jubilea. Ještě ve svých 71 letech zvládala s mladistvou pružností ladná prostná cvičení Věrné gardy na dvoře hodonínského zámečku atraktivně obohacující program vernisáže výstavy k 125. výročí ustavení Sokola v Hodoníně, instalované tam v prostorách Masarykova muzea.

Bratrům a sestrám v případě potřeby vždy ochotně posloužila radou, konkrétně třeba vzdělavateli absolutním přehledem o činnosti a časech cvičení jednotlivých oddílů, plánovitě ukončovaných vzdělavatelskými desetiminutovkami. Do roku 2004 zastávala navíc ještě nemálo zaneprázdňující úlohu sokolnice. Projevované schopnosti i oddanost sokolským cílům byly r. 1995 zhodnoceny volbou náčelnicí hodonínské jednoty a r. 1995 do téže funkce ve výboru Sokolské župy Slovácké.

Za velké zásluhy se jí dostalo vícekrát uznání ústředí ČOS, a to udělení pamětní medaile Za věrnost Sokolu r. 1998, Bronzové medaile ČOS r. 2006 a Stříbrné medaile ČOS 26. listopadu r. 2017.

Zůstane trvale zapsána mezi předními postavami historie T.J. v Hodoníně i Slovácké Župy, Stejně jako ve vřelých vzpomínkách všech, kdo ji znali.

Mgr. Miloš Hynek vzdělavatel T.J. Hodonín